

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234298288/facsimile.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Han så op paa Lund:

— Jeg er bleven for gammel, Hr. Skovrider, jeg blander mig ikke i noget.

Skovrideren sagde noget om, at det var vel ogsaa det klogeste.

— Det klogeste? Ja, men (han slog med Stokken igen) hvorhen fører det? hvor fører det hen?

— Her sidder man ...

Kæmneren tav lidt og sagde sagtere:

— Det er det Hele.

Frøken Sørensen havde inde i Sovekamret slaaet sig ned paa en Stol foran Sengen. Kaaben havde hun knæppet op, saa man så det atlaskklædte Bryst, der løftede sig som et goldt Bjerg:

— Gud, ja, sagde hun, De har været til Bryllup. Ja, vi gaar jo alle i saa mange Tanker — nu har der været Bud paa Huset igen ... Det er Mathiesen, han vil absolut ha'e det til Butik.

Frøken Sørensen talte hviskende og i en Strøm:

— Og det var jo det bedste at sælge, for naar Fa'r en Gang gaar bort, flytter jeg dog til København. Der sidder jo Søstrene. Men saa længe vi har Fa'r i Live, Fru Lund, gør man jo ingen Forandring — — hverken Søstrene eller jeg.

— Det er jo rimeligt, sagde Fru Lund.

— Det er jo det — det mener ogsaa baade Søstrene og jeg — — en gammel Mand er han da og ingen véd, hvorlænge han kan ha'e igen.

Kæmneren, der hørte som en Ugle, sagde inde i Stuen:

— Saa nu gaar det løs paa Huset igen. Men, og han talte højere: jeg sidder her endnu ...

Han slog med Stokken:

— Naar de først har faaet mig paa Kirkegaarden, kan de gøre, hvad de vil. Det er det Hele.

Inde i Sovekamret blev der bomstille.

— Der ser De, hvordan Fa'r er, hviskede Frøkenen.